

РЕШЕНИЕ

№ 95

гр. Враца, 28.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА в публично заседание на двадесет и седми октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пенка П. П.а

при участието на секретаря Галя Цв. И.а
като разгледа докладваното от Пенка П. П.а Търговско дело №
20211400900166 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Делото е образувано по искова молба с вх. №2756/02.11.2021г. /п.к.01.11.2021г./депозирана от А. Б. М., чрез пълномощника му адвокат Н. Д. от ШАК, против "ЗАД ДаллБогг:Живот и здраве"АД, вписано в търговския регистър с ЕИК ***, с адрес гр. ***. С молбата се иска да бъде осъден ответника "ЗАД ДаллБогг:Живот и здраве"АД да заплати на ищеца сума в размер по 60000 лв., представляващо застрахователно обезщетение за неимуществени вреди, търпени в следствие на настъпило ПТП на 26.07.2021г., ведно със законната лихва върху сумата от 60000.00 лв. от 19.08.2021 г. - датата на уведомяване с извънсъдебната претенция чл.429, ал.3 КЗ до окончателното й изплащане; ведно със законната лихва върху сумата от 60000.00 лв., считано от датата на която изтича 15 работни дни съгласно чл.497, ал.1, т.1 - 10.09.2021г. до окончателното й изплащане.

Претендира и сума в размер на 1490.00 лв. представляваща застрахователно обезщетение за имуществени вреди, представляващи реално направени разходи за лечение, ведно със законната лихва върху сумата от 1490.00 лв. от 19.08.2021 г. - датата на уведомяване с извънсъдебната претенция по чл.429, ал.3 КЗ до окончателното й изплащане; ведно със законната лихва върху сумата от 1490.00 лв., считано от датата на която изтича 15 работни дни съгласно чл.497, ал.1, т.1 - 10.09.2021г. до окончателното й изплащане, както и направените разноски по делото.

Ответникът оспорва предявените иски по основание и размер.

Предявените обективно съединени осъдителни иски са с правно основание чл.432, ал.1 от КЗ във връзка с чл. 45 и чл.52 от ЗЗД и чл.86 ЗЗД.

По делото са събрани писмени и гласни доказателства и са назначени и изслушани следните експертизи: съдебно-медицинска, комплексна съдебно психолого-психиатрична и три експертизи съдебно-автотехнически – първоначална, повторна и допълнителна.

В депозираната искова молба се твърди, че на 26.07.2021 г. около 12:30 часа в гр. Враца на кръстовището на *** и *** настъпва пътнотранспортно произшествие между: ППС - мотоциклет с рег. № ВР *** В, марка „Кавазаки“, модел „ЕН500 А“, собственост на И. Д. П., ЕГН: *****, управлявано от Г. И. П., ЕГН: ***** и ППС - велосипед с неустановена марка и модел, собственост на А. Б. М., ЕГН: *****.

В пряка причинно-следствена връзка с процесното ПТП А. Б. М. - водач на велосипеда претърпява средна телесна повреда фрактура на лявата подбедрица в средна трета, хематом и костни крепитации в областта на същата и охлузни рани по главата. Проведено е лечение в Ортопедично отделение на МБАЛ „Христо Ботев“ АД, гр. Враца и на 27.07.2021 г. е извършена операция, изразяваща се в открито наместване на фрактурата с вътрешна фиксация, тибия и фабула, като е поставен интрамедуларен пирон и 2 броя застопоряващи винта.

Механизмът за настъпване на ПТП, частично описан и в Констативен протокол за ПТП с пострадали лица от 26.07.2021 г., гласи, че на 26.07.2021 г. около 12:30 часа в гр. Враца на кръстовището на *** и *** настъпва пътнотранспортно произшествие с мотоциклет с рег. № ВР *** В, марка „Кавазаки“, модел „ЕН500 А“, собственост на И. Д. П., ЕГН: *****, управлявано от Г. И. П., ЕГН: *****, който поради непредпазливо и неправомерно поведение, а именно след като е спрял на знак Б2 - „Стоп!“ предприема маневра за включване в движението без да се увери, че платно за движение е свободно, като отнема предимството на движещия се по пътя с предимство велосипедист А. Б. М., с което виновно допуска настъпването на процесното ПТП, при което настъпва удар между двамата участници в ПТП, последният пада на земята и му е причинена фрактура на лявата подбедрица и множество охлузни рани по главата.

Според ищеца от официалните свидетелстващи документи, с които е констатирано настъпването на процесното ПТП, е видно, че отговорността за последното е на водача на мотоциклет с рег. № ВР *** В, марка „Кавазаки“. В пряка причинно-следствена връзка с процесното ПТП са и последвалите увреждания на ищеца А. Б. М.. Относно въпросния инцидент има образувано ДП № 635/2021 г. по описа на РУ - Враца, разследването по което продължава и към момента на депозиране на исковата молба.

При справка в Информационен център към Гаранционен фонд се установява, че за мотоциклет с рег. № ВР *** В, марка „Кавазаки“ е налице застрахователно правоотношение по задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ със "ЗАД ДаллБогг: Живот и здраве" АД, ЕИК ***, учредено с полица № ВГ/30/121001456299, с начална дата на покритие 22.05.2021 г. и крайна дата на покритие 22.05.2022г.

Ищецът, в качеството си на пострадало лице по смисъла на чл.478, ал.1 от КЗ е спазил разпоредбата на чл.380 от КЗ ,като е депозирал писмена претенция с вх. № 3374 от 19.08.2021 г., съгласно известие за доставяне, във връзка с което са образувани щети №

0801-004810/2021-01 и 0801-004810/2021-02 при ответното дружество. С допълнителна молба от 25.08.2021г. е представил допълнителни документи. Въпреки това, обаче, от застрахователя "ЗАД ДаллБогг: Живот и здраве" АД отговорили с писмо с изх. № 4320 от 31.08.2021 г., че към настоящия момент предоставените документи са крайно недостатъчни за пълно доказване на заведената претенция. Полученото писмо ищецът приравнява на отказ съгласно закона, тъй като ответникът указва на ищеца, на първо място, да приложи документи, с които същият не разполага към този момент, и на второ място, посочва, като абсолютна предпоставка за решаване и изплащане на обезщетение необходимостта от документи, които не са абсолютна предпоставка. Според изложеното в исковата молба ищецът е представил всички налични документи и материали от досъдебното производство. В тази връзка посочва практика на ВКС.

На следващо място, посочва, че не представянето на банкова сметка от страна на ищеца, който желае да получи застрахователно обезщетение и е отправил към застрахователя писмена застрахователна претенция, не води до забава на кредитора, когато неоснователно са изисквани допълнителни документи, различни от тези в чл.496, ал.3 от КЗ, както в случая неоснователно са изисквани фиш от спешна медицинска помощ и план-схема като приложени към Констативен протокол за ПТП с пострадали лица.

Според изложеното в исковата молба, ответникът дължи веднъж законна лихва на основание чл. 429, ал. 3 от КЗ от дата на депозиране на извънсъдебната претенция - 19.08.2021 г. до окончателното ѝ изплащане, което представлява законната лихва, която дължи самият застрахован, както и втори път дължи законна лихва съгласно чл. 497, ал. 1, т.1 от КЗ, т.е. "ЗАД ДаллБогг: Живот и здраве" АД, ако не го е определил и изплатил в срок считано от изтичането на срока от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, ал. 3 от КЗ, а именно от 10.09.2021 г. до окончателното ѝ изплащане. В тази насока също посочва практика на ВКС.

С оглед горното, с исковата молба заявява искане за присъждане на законна лихва на основание чл. 429, ал. 3 от КЗ от датата на депозиране на извънсъдебната претенция - 19.08.2021 г. до окончателното ѝ изплащане, както и присъждане на законна лихва съгласно чл. 497, ал. 1, т.1 от КЗ - считано от изтичането на срока от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, ал. 3 от КЗ - а именно от 10.09.2021 г. до окончателното ѝ изплащане.

В изложеното в исковата молба се твърди, че в следствие на претърпяното ПТП ищецът търпи неимуществени и имуществени вреди, които са в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП.

Видно от представените медицински документи пострадалият при ПТП на 26.07.2021 г. А. Б. М. е постъпил в Отделението по ортопедия в МБАЛ „Христо Ботев“ АД, гр. Враца в тежко състояние, в травматичен шок и с болки, оток и деформация в областта на лявата подбедрица, в наличие на фрактура на лявата подбедрица и охлузи и рани по главата.

Проведено е лечение в Ортопедично отделение на МБАЛ „Христо Ботев“ АД, гр.

Враца, където на 27.07.2021 г. е извършена операция, изразяваща се в открито наместване на фрактурата с вътрешна фиксация, тибия и фабула. Под обща анестезия и рентгенов скопичен контрол е направен хирургически разрез около 5 см в областта на лявата колянна става и под тъп и остър начин е проникнато в дълбочина и достигнато до лява голямомищялна кост. Посредством фрим е направено ложе и е извършена откритая репозиция с поставен интрамедуларен водач, по който внимателно е набит интрамедуларен пирон. Посредством водещи канюли са поставени 2 броя застопоряващи винта в проксималната част, а под рентгенов контрол - 2 броя дистални застопоряващи винта. Общият болничен и лечебен период на ищеца е 7 дни, след което е изписан за домашно, амбулаторно лечение.

Непосредствено след инцидента грижите за А. М. са били изцяло поети от неговите близки, които са осигурявали неговия тоалет, къпане, придвижване от едно място на друго, прехрана, което допълнително е повлияло неблагоприятно върху самостоятелността и самочувствието. Преди инцидента пострадалият е бил активен, самостоятелен мъж, в своята зряла и трудоспособна възраст, който сам е изкарвал доходи за себе си и е помагал финансово на близките си, а след инцидента животът му се е променил изцяло в посока отрицателна, като и към настоящия момент все още е неработоспособен, лишен от собствени доходи за издръжка.

В месеците след катастрофата при него настъпва период, в който изпитва силен срам и ужас, че е безпомощен и се налага близките и семейството му да полагат ежедневни грижи за него и да е в тежест на всички, оставяйки ги в продължение на няколко месеца след инцидента без личен живот, което обстоятелство смазва допълнително психиката му, който постоянно се чувства в тежест на семейството и близките си, дори до ден днешен.

Три месеца след инцидента пострадалият търпи и ще продължава да търпи болки и страдания от претърпяното ПТП на 26.07.2021 г., все още има ограничени и болезнени движения в ляв долен крайник, като се придвижва с помощта на помощни средства - една патерица. Продължава своята рехабилитация в домашни условия при ограничаване натоварването на счупения крак.

В резултат на настъпилния инцидент при ищеца се наблюдава наличие на усещане за безсилие, несигурност и безпомощност, емоционално страдание, усещане за неспособност за справяне с установената ситуация след ПТП. Катастрофата предизвиква у ищеца личностова и фундаментална екзистенциална болка и страдание, поради нанасянето на базисна травма, пряка застрашеност за живота в ситуация на световна пандемия с множество смъртни случаи, страхове и опасения за последващото справяне с живота му, мъка, тъга, безпокойство и напрежение. При А. М. е налице влошено емоционално функциониране, поради преживяната психотравма с висока сила, интензитет и социална значимост, причинено в резултат на процесната катастрофа, наличие на безпокойство, висока тревожност, наличие на депресия, нежелание за общуване, влошено настроение без видима причина. Ищецът изживява тежко случилото се и до ден днешен сънува кошмари от преживяното събитие.

Преди инцидента пострадалият е бил изключително жизнен, добронамерен, деен, отзивчив, инициативен, ценен от всички човек, същият е бил усмихнат, весел, напълно физически здрав, като в момента няма и следа от този човек - твърди да е налице страхова невроза, тъй като често изпада в паника.

Ищецът твърди, че от претърпяното ПТП търпи и имуществени вреди, изразяващи се в реално заплатени разходи за лечение и закупуване на медицински изделия - остеосинтезен материал, възлизащ на стойност 1490,00 (хиляда четиристотин и деветдесет) лева.

Вземайки предвид гореизложеното, както и последователната съдебна практика по приложението на чл. 52 от ЗЗД и принципа на пълно и универсално обезщетяване на увреденото лице /в случая пострадало такова/, закрепен в чл. 51, ал. 1 от ЗЗД, счита, че обезщетението, което се дължи от "ЗАД ДаллБогг: Живот и здраве" АД, за компенсиране на неимуществените вреди, изразяващи се в болки и страдания, както и имуществени вреди, изразяващи се в разходи за лечение, подробно описани по-горе в изложението, е в общ размер на 61 490,00 (шестдесет и една хиляди четиристотин и деветдесет) лева, от които 60 000,00 (шестдесет хиляди) лева - неимуществени вреди и 1490,00 (хиляда четиристотин и деветдесет) лева - имуществени вреди.

В депозирания отговор ответникът оспорва така предявените иски с правно основание чл. 432 ал. 1 от КЗ и чл. 86 от ЗЗД

Признава за съществуването на валидно застрахователно правоотношение по отношение собствеността и ползването на мотоциклет „Кавазаки” с рег. № ВР *** В по силата на Застрахователна полица № ВГ/30/121001456299/22.05.2021г., сключена със „ЗАД ДаллБогг: Живот и здраве” АД.

Твърди, че за да възникне отговорността на „ЗАД ДаллБогг: Живот и здраве” АД за заплащане на обезщетение за имуществени и неимуществени вреди е необходимо да съществуват кумулативно следните предпоставки от фактическия състав на отговорността: 1) валиден застрахователен договор, 2) застрахователно събитие, 3) противоправно поведение, 4) вреда, 5) причинна връзка между вредите и противоправното поведение и 6) вина.

В конкретния случай, счита, че водачът Г. И. П. не е нарушил императивните разпоредби на Закона за движение по пътищата и Правилника за неговото прилагане, съответно не е причинил процесното ПТП, така както е описано в подадена искова молба. Въз основа на това липсва основният елемент от фактическия състав на деликта, а именно противоправно поведение. Оттук, не са налице всички елементи на фактическия състав на отговорността на застрахователя, поради което не следва да се ангажира отговорността на същия за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди на ищцата и предявените срещу ЗАД ДаллБогг: Живот и Здраве АД иски следва да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани.

Счита, че претендираният от ищеца размер на обезщетение за претърпените неимуществени вреди е необосновано прекомерно завишен. Съгласно съдебната практика понятието „справедливост”, по смисъла на чл. 52 от ЗЗД, не е абстрактно понятие, а е свързано с преценката на редица конкретни, обективно съществуващи обстоятелства, имащи значение за правилното определяне на размера на обезщетението и обезщетението не може да бъде източник на обогатяване на пострадалото лице. Такива обективни обстоятелства при телесните увреждания могат да бъдат характерът на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, времето за възстановяване и др.

Оспорва и твърдените с исковата молба травми, получени от ищеца като вид и характер, както оспорва и твърденията за тяхната продължителност - представените медицински документи са недостатъчни и не обосновават нито твърдените неимуществени вреди, нито искания размер на обезщетение за тях. Липсват медицински документи, обвързани с проследяването на здравословното състояние на пострадалия, липсват медицински документи относно възстановителните процеси, както и относно евентуално проведена рехабилитация. Има данни такава да е назначавана, но няма данни реално да е проведена. Оспорва, че и към настоящия момент ищецът изпитва интензивни болки и все още не е възстановен. Няма каквито и да е представени скорошни медицински документи, които да удостоверяват търсенето на лекарска помощ за последващи и настоящи болкови симптоми и проведено лечение.

В този смисъл прави възражение за прекомерност на претендираното обезщетение като несъответстващо на реално претърпените от ищеца болки и страдания, както и възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия поради движение с несъобразена скорост, неспиране на знак „Стоп“, отнемане на предимството на другия участник в движението, неподаване на сигнал за предприета маневра. Твърди, че М. е навлязъл внезапно на пътното платно, без да се съобрази с отстоянието и скоростта на приближаващите превозни средства, не се е огледал. Твърди и че същият не е провел правилно лечение и така е допринесъл за по-продължителния и непълен процес на възстановяване.

Предвид изложеното и при евентуална доказаност на исковата претенция, определеното от съда за справедливо обезщетение следва да бъде намалено значително заради наличието на принос от страна на пострадалия в изложените по-горе аспекти.

Оспорва претенцията по акцесорния иск за лихва, както и размера на претендираните лихви и началния момент, от който същите се претендират. При завеждане на застрахователната претенция процесуалният представител на ищеца не е представил банкова сметка. Такава е изисквана с писмо с изх. № 4320/31.08.2021 г., ведно с други документи, като същите не са представени и са станали единствената причина да не бъде изплатено извънсъдебно обезщетение на ищеца, поради което е в законоустановения 3-месечен срок, на 19.11.2021г. е постановен отказ.

В чл. 380, ал. 3 КЗ е предвидено, че непредставянето на данни за банковата сметка от страна на увреденото лице има последиците на забава на кредитора по отношение на плащането, като застрахователят не дължи лихва по чл. 409 КЗ след изтичането на срока, в който е следвало да се извърши плащането на застрахователното обезщетение. В условията на евентуалност ако съдът прецени, че се дължи лихва, то тя е изискуема от момента на представяне на данни за банкова сметка на ищеца, но не по-рано от подаване на исковата молба.

На следващо място, счита за недопустимо искането върху една и съща главница да се присъдят две лихви с покриващ се период от време. Искането на процесуалния представител на ищеца не е в условията на евентуалност и ако бъде уважено, би значило, веднъж застрахователят да плати лихва върху главницата от датата на ПТП до окончателното плащане и още веднъж от изтичане на 15-дневния срок до датата на плащането.

В депозираната допълнителна искова молба ищецът пояснява исковата си молба. Поддържа твърденията си изложени в ИМ, че по правната си същност писмото с изх. № 4320 от 31.08.2021 г., с което се изискват допълнителни документи има характера на отказ по смисъла на чл.498, ал.3 от КЗ и произтичащите от това последици.

Относно възраженията на ответника във връзка с основателността и размера на исковата молба заявява следното:

За механизма на настъпване на ПТП са ангажирани нужните доказателствени искания

в исковата молба, а доколкото при деликтната отговорност вината се презумира, то счита, че същата е налице. Съгласно въведената от законодателя оборима презумпция с чл.45 ал.2 от ЗЗД. Счита че така направеното възражение следва да бъде доказано в настоящото производство от ответника.

Обстоятелствата, на които се основават исковете и механизмът на настъпилото процесно ПТП, са видни от доказателствата, приложени към исковата молба, официални свидетелстващи документи - Констативен протокол за ПТП с пострадали лица по описа на ОД на МВР - гр. Враца и други. Същите са надлежно съставени от компетентни държавни органи, съдържат всички изискуеми реквизити и са подписани от длъжностните лица. Налице са всички основания да се счита, че контролните органи са спазили стриктно служебните си задължения и процедурата по изготвянето на документите, като са проверили надлежно всички факти, констатирани в тях. В този смисъл по своята правна природа тези документи съставляват официални свидетелстващи документи и съгласно чл. 179 от ГПК имат обвързваща съда материална доказателствена сила относно фактите, осъществени от или в присъствието на длъжностното лице.

По отношение на твърденията на ответника, че претендираната сума като обезщетение за неимуществени вреди е прекомерна и не кореспондира със законно прогласения принцип за справедливост, посочва отново изложеното в ИМ относно наличието на последователна съдебната практика по приложението на чл.52 от ЗЗД и принципа на пълно и универсално обезщетяване на увреденото лице, закрепен в чл.51, ал.1 от ЗЗД.

Поддържа се, че ищецът все още търпи негативите от претърпяното ПТП и все още изпитва силни болки и дискомфорт в левия си крак. След лечението си в болницата е продължил своето възстановяване в домашни условия под грижите на близките си с провеждане на домашна рехабилитация, поради липса на средства и финансова подкрепа. Към момента на депозиране на ДИМ ходи самостоятелно, но при промяна на времето и рязко застудяване изпитва дискомфорт, а често има и силна внезапна болка, която води до употреба на обезболяващи и аналгетици за потушаването ѝ. Макар да е намерил начин да се справя с физическата болка и вече да е самостоятелен, все още са налице психологически и емоционални проблеми при ищеца - усеща безсилие, несигурност и безпомощност, емоционално страдание и усещане за неспособност за справяне с установената ситуация след ПТП.

Относно оспорване наличието на причинно-следствена връзка смята, че е ангажирал съответните доказателства и доказателствени искания за СМЕ, КСППЕ и свидетелски показания, които ще изследват в настоящото производство и ще установят твърдените факти и обстоятелства.

Относно иска за имуществени вреди пояснява, че в исковата молба претендира разноски, изразяващи се в разноски за лечение, които счита са в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото събитие, доказани са с надлежни разходно оправдателни документи и подлежат на обезщетяване по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

Относно възражението за прекомерност на претендираното обезщетение за имуществени и неимуществени вреди на основание съпричиняване от ищеца на вредоносния резултат, поради движение с превишена скорост, не спиране на знак „Стоп!“, отнемане на предимство на другия водач и не подаване на сигнал за предприета маневра, излага следното:

Твърди, че вина за процесното ПТП има изцяло водачът Г. И. П., по съображенията изложени в ИМ.

Посочва, че съгласно константната и задължителна практика на ВКС, че за да е

налице съпричиняване като основание за намаляване на дължимото от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите" обезщетение, е необходимо пострадалият обективно да е допринесъл с поведението си за вредоносния резултат, а не с условното и предполагаемото си поведение.

Относно възражението на ответната страна за недължимост на акцесорните искове по чл. 86 от ЗЗД във вр. с чл.429, ал.3 КЗ и чл.497, ал.1, т.1 от КЗ за законна лихва за забава изцяло поддържа молба от 19.11.2021 г., с която е направено уточнение на заведени искове за законна лихва на основание чл. 497, ал.1, т.1 и чл. 429, ал.3 от КЗ във връзка с чл. 86 от ЗЗД при условията на кумулативност, като в настоящото допълнение посочва единствено, че с новите изменения на КЗ, действащ от 01.01.2016г. законодателят е уредил действието на две законни лихви.

Посочва, че дължимото по ЗЗГОА застрахователно обезщетение е динамично и прогресивно увеличаващо се задължение с оглед олихвяването на главницата на ежедневна база. Отговорността на застрахователя по ЗЗГОА е функционално обусловена от тази на делинквента (застрахователят отговаря, доколкото отговаря делинквента), като са налице само следните две разлики:

-отговорността на делинквента за лихви е от датата на настъпване на вредите до окончателното им погасяване, а на застрахователят е от датата на узнаване за вредите, до окончателното им погасяване;

-отговорността на делинквента за вреди е неограничена, а на застрахователят е лимитирана.

Двете задължения за лихви (по чл. 429 и чл. 497 от КЗ) са с различни правни основания (едното е част от общия размер на дължимото застрахователно обезщетение, а другото е за забава на ответника с определянето и изплащането на общия размер на дължимото обезщетение) и могат да съществуват паралелно, като подлежат на доказване в процеса по общия ред, като в тази връзка посочва практика.

С отговора на допълнителната искова молба ответникът поддържа всички направени с първоначалния отговор на искова молба възражения, в това число и за нередовността на същата поради непредставяне на данни за банкова сметка, по която да може да се плати определеното от съда обезщетение. Намира за неправилни и превратно изтълкувани съжденията на процесуалния представител на ищеца в тази връзка. Кодексът за застраховането въвежда две възможности за застрахователя - да откаже или да определи и изплати обезщетението. Втората опция е с две кумулативни действия, поради което не може да се приеме, че застрахователят може само да определи обезщетение, макар и да не разполага с банкова сметка. Ето защо, намира че пострадалото лице в качеството му на кредитор е изпаднало в забава с непредставяне на банкова сметка, като това освен че има последствия по отношение на дължимостта на лихва и началния момент, то в конкретния случай не са изпълнени и изискванията на ГПК, обхващащи реквизитите на исковата молба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Безспорно е по делото, че по отношение на мотоциклет с рег. № ВР *** В, марка „Кавазаки“, модел „ЕН500 А“, е била налице валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по полица № ВГ/30/121001456299, с начална дата на покритие 22.05.2021 г. и крайна дата на покритие 22.05.2022г., сключена със "ЗАД ДаллБогг: Живот и здраве" АД. Не е спорно също, че ищецът е инициирал процедура на осн. чл. 380, ал.1 от КЗ.

От представения препис от Констативен протокол за ПТП с пострадали лица от 26.07.2021 г., се установява, че дежурните при РУ на МВР Враца са посетили настъпилото на 26.07.2021 г. около 12:30 часа в гр. Враца на кръстовището на *** и *** пътнотранспортно произшествие между мотоциклет с рег. № ВР *** В, марка „Кавазаки“, модел „ЕН500 А“, собственост на И. Д. П., ЕГН: *****, управлявано от Г. И. П., ЕГН: *****, и велосипед с неустановена марка, собственост и управляван от А. Б. М.. Според вписаното в протокола пострадал е А. Б. М., който е получил фрактура на лява подбедрица и охлузни рани на главата. Съгласно протокола причините за ПТП-то са в процес на изясняване, образувано е ДП 635/26.07.2021г по описа на РУ Враца.

Видно от фиш за спешна помощ, издаден от ЦСМП на 26.07.2021 г., ищецът е прегледан в центъра след претърпяно ПТП между мотоциклет и велосипед. Лицето е постъпило в увредено общо състояние. Като основна диагноза е отразено F-ra crins sin contusion capitis.

От Епикриза , издадена от Ортопедично отделение на МБАЛ „Христо Ботев“ гр. Враца е видно, че ищецът е постъпил в отделението на 26.07.2021г и е изписан на 01.08.2021г. Приет е след ПТП. Окончателната диагноза е множествени счупвания на подбедрицата закрито. Извършени са оперативни процедури с голям обем и сложност на таза и долния крайник - извършена операция, изразяваща се в открито наместване на фрактурата с вътрешна фиксация, тибия и фабула и поставяне на интермедуларен пирон и два броя застопоряващи винт в проксиралната част. Приложени са и мед. документи за извършени изследвания, лист за информирано съгласие, както и оперативен протокол №984, в който подробно е описан начина на извършване на операцията.

Ищецът е предявил своята претенция пред застрахователя с извънсъдебна претенция, получена от ответника на 25.08.2021г

С писмо с изх.№4320/31.08.2021г. "ЗАД ДаллБогг:Живот и здраве"АД е уведомило ищеца, че по негова молба са заведени щета -0801-004810/2021-01 и щета -0801-004810/2021-02. Уведомил е ищеца още, че следва да представи допълнително следните документи: Копие от фиш за спешна помощ и План –схема към съставения Констативен протокол за ПТП с пострадали лица от 26.07.2021 г. Посочено е още , че претенцията не отговаря на изискванията, тъй като не са предоставени пълни и точни данни за банкова сметка.

С молба от 26.11.2021г ищецът е представил и уведомление с изх. №5867 от 19.11. 2021г, с което ответника го е уведомил, че представените документи са недостатъчни, да се направи извод относно вината на водача, управлявал застрахования при ответника мотоциклет.

С молба вх. № 2425 от 20.04.2022г са представени амбулаторен лист от преглед извършен на 12.04.2022г и рентгенологично изследване, фактура №641/12.04.2022г и копия на материали от ДП №635/2021

Според заключението на вещото лице д-р Г. К. - специалист по ортопедия и

травматология, по допуснатата СМЕ, настъпилите за ищеца увреждания са в резултат на претърпяно ПТП на 26.07.2021г. При ПТП ищецът е получил : счупване на костите на лявата подбедрица, което увреждане му е причинило трайно затруднение на движенията на долен ляв крайник, като за същото увреждане е претърпял оперативно и медикаментозно лечение за времето от 26.07.2021г до 02.08.2021г, като след изписване е назначена антикоагулантно медикаментозно лечение. Получил е и охлузвания по челото, което му е причинило болка и страдания.

Не са налице усложнения след претърпяната травма.

Според вещото лице М. е претърпял болки и страдания съответстващи по характер и интензитет на този вид травма, като в според вещото лице към момента на изготвянето на експертизата не би трябвало да търпи болки.

Към момента не са налице остатъчни последици от получените увреждания и такива за в бъдеще не се очакват. Възможно е да има болка при определени натоварвания и при промяна на времето.

За в бъдеще е препоръчително премахването на остиосинтезния материал, като е възможно същият да не бъде отстраняван.

Прогнозите за възстановяване на ищеца са благоприятни. Уврежданията подлежат на пълно възстановяване.

В областта на долен ляв крайник/подбедрица/ са налице оперативни белези, които ще останат за цял живот.

Причинените травми на ищеца са възпрепятствали възможността за нормална физическа дейност за период от около 6-8 месеца и при спазване на определен режим подлежат на пълно възстановяване. Към момента на изготвяне на експертизата походката е с помощни средства и накуцване, като няма видими деформации и скъсявания на засегнатия крайник и намаляване обема на мускулните групи.

Направените разходи по приложените доказателства по делото фактура №0000118273/27.07.2021г от МБАЛ „Христо Ботев“ АД – гр. Враца на стойност 1490,00лева за остеосинтезен материал са били необходим разход за оперативното лечение.

Заключението на вещите лица д-р П. Т. П., специалност съдебна психиатрия и Х. Ц. Х. специалност клинична и съдебна психология по допуснатата съдебно психолого-психиатрична експертиза е следното:

Към момента на освидетелстването, лицето има запазена самооценка за добро психично здраве. Не се установяват признаци на психично разстройство, което да налага медикаментозно лечение. Телесните увреди не са категоризирани като вид психично разстройство.

Физическите травми към момента на деликта са отключили Остра реакция на стрес, към която лицето изгражда защита и адаптационна реакция. При изключително добре запазен спомен за деликта.

Към момента на комплексното освидетелстване не се установяват признаци на психично разстройство и психично заболяване, което да налага специфично комплексно лечение.

Описаните данни и самооценката на лицето към момента на събитието дават представата за това, че е настъпила Остра реакция на стрес. Тази реакция на стрес е преодоляна чрез формирани защитни механизми и адаптация, приспособяване към това настъпило житейско събитие. Адаптационният процес не е довел до поява на признаци на протрахирана реакция на стрес / депресия, мисли за самоубийство/. Не се регистрира разстройство в адаптацията.

Претърпените телесни увреждания и влошеното му здравословно състояние са в пряка причинна връзка с процесното ПТП. Към момента ищеца А. М. има изградена защита по отношение на фрустриращото събитие / процесното ПТП/. Ищеца се е справил с психическите последици от деликта и е възстановил обичайният си начин на живот

В заключението си вещото лице автоексперт по допуснатата първоначална съдебно автотехническа експертиза е посочило, че анализът на данните от материалите в досъдебното производство и извършените изчисления, обуславят от техническа гледна точка следният вероятен механизъм на настъпилото ПТП:

ПТП-то е станало на 26.07.2021 г., около обяд в гр.Враца на кръстовище, образувано между *** и *** в светлата част от денонощието, при нормална видимост и сухо пътно платно .

Мотоциклет марка „Кавазаки“, модел ЕН 500 А с рег. № ВР *** В се движил в условия на кръстовището *** в посока Запад - Изток, като тръгва от нулева „0“ скорост - спира в началото на кръстовището и в следствие с равноускорителна скорост, преминава двете лени за движение по *** в посока Мездра, достига лентите за движение в посока Автогара Враца със скорост от 21,96 км/ч., в който момент, експерта приема за възникване на опасността, продължава равноускорителното си движение и при достигане до мястото на удара със скорост от около 43,9 км./ч. удря в лява страна веросипеда, движещ се от дясно на ляво спрямо движението на мотоциклета. Вследствие на удара между двете ППС и получените ударни импулси,мотоциклета и велосипеда падат на левите си страни,като мотоциклета при страничното си плъзгане по лявата си страна с лява степенка и лява ръчка остават дерюги по асфалта отразени в Протокола за оглед и фотоалбума към него и се установява в покой в края на тези дерюги - след кръстовището в посока Изток по ***

Велосипедиста се е движил по *** в посока входа на гр. Враца от към гр. Мездра към автогарата на гр. Враца. Движил се е в полагащата му се дясна лента,плътено до десния и ръб със скорост от около 12 км/ч. В един момент,намирайки са не около 3,53 м. от мястото на удара,вижда и възприема движението на мотоциклета от ляво на дясно спрямо неговото движение като опасност от ПТП но поради попадане на мястото на удара в опасната му зона на спиране не е имал техническа възможност да спре и предотврати ПТП и при достигане до мястото на удара е бил ударен от лява страна в предно колело,пада на ляво и при падането е бил ударен в ляв крак от падащия мотоциклет.От техническа гледна точка, причина за

настъпилото ПТП е субективно действие на водача на мотоциклета, изразяващо се в закъсняла реакция на аварийно спиране при възникване на опасността.

Водача на мотоциклета - при движение със определената скорост на движение към момента на възникване на опасността от около 21,96 км/ч. е имал техническа възможност да предотврати удара чрез аварийно спиране. Мястото на удара не е попадало в опасната му зона на спиране. Водача на велосипеда - при движение със определената скорост на движение към момента на възникване на опасността от около 12 км/ч. не е имал техническа възможност да предотврати удара чрез аварийно спиране. Мястото на удара е попадало в опасната му зона на спиране.

Това заключение е оспорено от процесуалния представител на ответника, поради което е допусната повторна САТЕ, изготвена от вещото лице В. П..

Според това вещо лице вероятния механизъм на настъпилото ПТП е : ПТП е станало на на 26.07.2021 г., около 12,30 часа в гр. Враца на кръстовището, образувано от *** и *** в светлата част на денонощието при нормална видимост и сухо платно.

Мотоциклета „Кавазаки ЕН 500 А“ с рег. № ВР***В, управляван от Г. П. от гр. Враца се движи по *** в посока кръстовището с ***

В определен момент мотоциклетиста предприел пресичане през четирите ленти за движение на *** в двете посоки и при достигане мястото на удара със скорост от около 43,9 км./ч е блъснал в лява страна велосипедиста, движещ се от дясно на ляво спрямо движението му.

Вследствие на удара между двете ППС и получените ударни импулси, мотоциклетът и велосипедът са паднали на левите си страни, като мотоциклета при страничното си плъзгане по лявата си страна с лява степенка и лява ръчка оставя дерюги по асфалта, отразени в Протокола за оглед и фотоалбум към него и се установява в покой в край на тези дерюги – след кръстовището в посока Изток по ***.

Велосипедиста се е движил по *** в посока Враца за гр. Мездра към автогара Враца. Движил се е дясната лента, плътно до десния ръб със скорост около 12 км/ч.

В един момент достигайки до мястото на удара е бил блъснат от лявата страна в предното колело, падайки в ляво е бил ударен в левия крак от падащия мотоциклет.

От техническа гледна точка момента на възникване на опасността за движението на двете участващи в произшествието ППС-та е настъпил, когато мотоциклет „Кавазаки ЕН 500 А“ с рег. № ВР***В, управляван от Г. И. П. от гр. Враца е пресякъл разделителната линия между двете платна с различни посоки за движение.

В допълнителното заключение на вещото лице В. П. е посочил, че велосипедистът **не е попаднал в опасната зона** на спиране на мотоциклета или водача на мотоциклета при движение със определената скорост на движение към момента на възникване на опасността от около 21,96 км/ч **е имал техническа възможност да предотврати удара чрез аварийно спиране.**

Велосипедистът е видял мотоциклет „Кавазаки ЕН 500 А“ още преди да навлезе в кръстовището, но не го е възприел, като опасност.

Към момента, в който е възникнала опасността, велосипедистът е имал пряка видимост към мотоциклетиста от техническа гледна точка.

Следователно велосипедистът при движение със определената скорост на движение към момента на възникване на опасността от около 6 км/ч **е имал техническа възможност да предотврати удара чрез аварийно спиране.**

Велосипедистът при движение със определената скорост на движение към момента на възникване на опасността е имал и друга техническа възможност да предотврати удара **чрез завиване на дясно** в района на кръстовището и навлизане в дясната лента на платното за движение на ***.

За изясняване на механизма на ПТП-то е изслушан свидетеля Г. И. П.: Участвал като водач на мотоциклета в ПТП с велосипедист, което станало на кръстовището между двете улици, на стария околоръстен път с Враца, клонящ с тръбите над стадиона в града. Движел се по улица, успоредна с тръбите. Спрял с мотора на знак „стоп“ и изчакал движещите се по пътя с предимство автомобили, след което потеглил. В хода на потеглянето си установил, че не е забелязал велосипедист. Предприел мерки за спиране. В последствие чул от полицаите и всички останали хора, намиращи се там е, че велосипедиста е бил в същата посока горедолу като него. В последствие се оказва на главния път, който пресича неговия път без предимство. Има видеонаблюдение, което е заснело и полицаите са видели самия инцидент на живо. Ударът настъпил към края на улицата, клоничеща със самия край на пресичането на главния булевард, който е пресичал, всъщност се пада в дясната част на най-дясната лента. Движел се със скорост, която не е била извън границите, поставени от Закона за движение по пътищата. Движението не е било натоварено предвид престоя му на знак „стоп“, който не бил много дълъг. Огледал се максимум два пъти - наляво и надясно, т.е. около две секунди. Към момента на сблъсъка велосипедиста се движел в посока пресичаща неговата.

За доказване на претърпените от ищеца болки и страдания по делото са събрани гласни доказателства чрез разпита на двама свидетели А. Г. и И. И..

Свид. А. Г. – зет на ищеца. Знае за ПТП, когато го блъснал мотор. Това станало миналата година през лятото юли- август месец. От това ПТП ищеца претърпял травми, правили му операция в болницата в гр. Враца. Там прекарал около 7-8 дни. След като го изписали и си отишъл във вкъщи за него се грижили той и сестра му. Давали му пари за храна и цигари, къпали го, водели го до тоалетна, защото той сам не можеше да се справя. Това продължило около 3-4 месеца, дори на гърба си го носил през това време. Той започнал да ходи сам около 5-6 месеца след инцидента, но той и досега си ходи с патерици. След инцидента с него той станал затворен, седи вкъщи, не излиза, не ходи на работа, защото го боли крака. Преди това той работел на частно по строителството. Казал му, че постоянно мисли за случилото се с мотора., сега не може да работи и не работи. Към днешния момент смята, че не се е възстановил физически, защото не се чувства като преди.

Той не се чувства и психически добре след инцидента, защото казва, че постоянно мисли за това и сънува случилото се.

Свид. И. И.- брат на ищеца. Отишъл на място след инцидента при него и го виждал, че бил на земята и се влачел. С линейка го закарали в болницата в гр. Враца, където установили, че имал счупен на две места - горна и долна част на крака и му правили операция и бил в болница около 4-5 дни. След като бил изписан от там той се лекувал вкъщи. Хранели го, къпели го и го водели до тоалетна около 4-5 месеца.. Все още не е започнал сам да се грижи за себе си, защото го боли. Сега също куца и се движи само с патериците. След този инцидент не знае да има никакви емоционални проблеми, но се плаши от мотора и към настоящия момент още го боли крака. Развил е и стрес след случилото се, не може да спи. Не се е възстановил и психически към настоящия момент. Преди ПТП-то брат му работел на частно, като амале в строителството. Сега не работи защото не може, боли го. Близките му го поддържат с храна и цигари, защото е безработен и в момента.

При така изяснената фактическа обстановка по делото съдът достига до следните правни изводи:

Предявеният иск за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди е с правно основание чл.432, ал.1 от КЗ във връзка с чл.45 и чл.52 от ЗЗД и чл.86 ЗЗД. За да се ангажира отговорността на застрахователя по чл.432, ал.1 КЗ, доколкото същата е в обема на тази на деликвента и има вторичен характер трябва да е налице валиден застрахователен договор по задължителна застраховка "ГО", както и предпоставките на чл.45 ЗЗД, пораждащи отговорността на прекия причинител на вредите, спрямо увредения - авторство; противоправност; вина; причинна връзка между вредите и това поведението на водача на МПС. Отговорността на застрахователя е функционално обусловена и по правило тъждествена по обем с отговорността на деликвента.

С обявения по делото доклад е прието за безспорно по делото, че към момента на настъпване на ПТП-то е била налице валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по отношение на мотоциклет с рег. № ВР *** В, марка „Кавазаки“, модел „ЕН500 А“, по полица № ВГ/30/121001456299, с начална дата на покритие 22.05.2021 г. и крайна дата на покритие 22.05.2022г., сключена със "Зад ДаллБогт: Живот и здраве" АД. Не е спорно също, че ищецът е инициирал процедура на осн. чл. 380, ал.1 от КЗ.

На следващо място следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл. 45 ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди.

С депозирания отговор ответникът оспорва механизма на ПТП и твърденията, че ПТП е възникнало вследствие противоправното поведение на водача на мотоциклет с рег. № ВР *** В, марка „Кавазаки“, модел „ЕН500 А“, Г. И. П.. Счита, че не е доказана по

безспорен начин вината на последния за настъпване на ПТП.

Съдът след анализ на събраните доказателства счита, че същите в достатъчна степен обуславят извод за настъпване на пътно-транспортно произшествие при описания от ищеца механизъм.

От събраните писмени и гласни доказателства се установи, че на 26.07.2021 г., около обяд мотоциклет марка „Кавазаки“, модел ЕН 500 А с рег. № ВР *** В, управляван от Г. П. от гр. Враца се движи по *** в посока кръстовището с ***

В определен момент мотоциклетиста предприел пресичане през четирите ленти в двете посоки за движение на *** и при достигане мястото на удара със скорост от около 43,9 км./ч е блъснал в лява страна велосипедиста, движещ се от дясно на ляво спрямо движението му.

Вследствие на удара между двете ППС и получените ударни импулси, мотоциклетът и велосипедът са паднали на левите си страни, като мотоциклетата при страничното си плъзгане по лявата си страна с лява степенка и лява ръчка оставя дерюги по асфалта и се установява в покой в край на тези дерюги – след кръстовището в посока Изток по ***.

Разпоредбата на чл. 5, ал. 1, т. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) установява обща забрана за всички участници в движението с поведението си да създават опасност или пречки за движението по пътищата, да поставят в опасност живота и здравето на хората, както и да причиняват имуществени вреди. В закона са разписани и множество конкретни предписания за водачите на превозни средства, които същите са длъжни да спазват с оглед осигуряване безопасност на движението. Установеното в случая поведение на водача П. се явява в нарушение на вмененото на водачите задължение по чл. 50, ал. 1 ЗДвП - на кръстовище, на което единият от пътищата е сигнализиран като път с предимство водачите на пътни превозни средства от другите пътища са длъжни да пропуснат пътните превозни средства, които се движат по пътя с предимство. От експертизата се установява, че П. е спрял на стопа, но е започнал да пресича пътя с предимство без да пропусне движещия се по пътя с предимство велосипедист. При конкретния механизъм на ПТП без съмнение може да се направи извод, че водачът на застрахования при ответника мотоциклет, е допуснал нарушение на [чл. 50, ал. 1 от ЗДвП](#).

Според вещото лице след навлизане в кръстовището от техническа гледна точка, причината за настъпване на ПТП е субективно действие на водача на мотоциклетата, изразяващо се в закъсняла реакция на аварийно спиране при възникване на опасността.

Следователно отговорността на застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, на основание [чл. 432](#), ал. 1 КЗ във връзка с чл. 493, ал. 1 КЗ, следва да бъде ангажирана. По делото се установи също така, че ищецът е изпълнил задължението си по чл. 380 КЗ да предяви претенцията си пред застрахователя, т.е. е изпълнена разпоредбата на чл. 498, ал. 3 КЗ.

Неоснователни са възраженията на ответника за съпричиняване от страна на ищеца на процесното ПТП. Приносът на увредения, може да се изрази в действие или бездействие,

но всякога поведението му трябва да е противоправно и да води до настъпване на вредоносния резултат, като го обуславя в някаква степен. В случая по делото няма данни за такова противоправно поведение от страна на ищеца. От заключението на вещото лице В. П. се установява, че движейки се по пътя с предимство ищецът не е възприемал мотоциклета като заплаха. Едва когато мотоциклета пресича лентата за движение на велосипеда е възникнал риска от ПТП. Наистина това вещо лице в допълнителното заключение е посочил, че велосипедистът при движение със определената скорост на движение към момента на възникване на опасността от около 6 км/ч е имал техническа възможност да предотврати удара чрез аварийно спиране, но това противоречи на основното му заключение в което е посочил, че скоростта на велосипеда към момента на ПТП-то и биле 12 км/ч.

Относно вписаната в заключението втора възможност велосипедистът при движение с определената скорост на движение към момента на възникване на опасността да предотврати удара чрез завиване на дясно в района на кръстовището и навлизане в дясната лента на платното за движение на ***, в съдебно заседание вещото лице пояснява, че при един рязък завой може да се подхлъзне и падне.

При това положение съдът намира, че с поведението си велосипедиста не е допринесъл за настъпилото ПТП и не може до се приеме, че е налице съпричиняване от страна на ищеца.

Съдът приема, че от събраните писмени и гласни доказателства, и от заключението на СМЕ, се доказва по безспорен начин, че в резултат на ПТП – то на ищеца са причинена следните телесни увреди – счупване на костите на лявата подбедрица, което увреждане му е причинило трайно затруднение на движенията на долен ляв крайник, като за заради това увреждане е претърпял оперативно и медикаментозно лечение за времето от 26.07.2021г до 02.08.2021г. Получил е и охлузвания по челото, което му е причинило болка и страдания.

Неоснователно е възражението на ответното дружество за липса на причинна връзка между увредата на ищеца и ПТП – то, което се опровергава от заключението на вещото лице по СМЕ, според което травмите отговаря да са причинени в следствие процесното ПТП. В този смисъл данни се съдържат и в медицинските документи, приети като писмени доказателства по делото и в изслушаните свидетелски показания.

Следователно отговорността на застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, на основание [чл. 432](#), ал. 1 КЗ във връзка с чл. 493, ал.1 КЗ, следва да бъде ангажирана, като предявеният иск се явява доказан по своето основание.

Що касае размерът на иска за неимуществени вреди, съдът намира следното:

Съгласно чл.52 ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Справедливостта изисква претърпените болки и страдания на ищеца да бъдат надлежно и адекватно обезщетени. Понятието "справедливост" не е абстрактно. Според ПП на ВС на РБ № 4/23.12.1968 г. то е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се вземат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства са характера на

увреждането, начина на настъпването, обстоятелствата при които е станало, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания и др.

Като изходи от обстоятелствата, при които са причинени уврежданията /ПТП/, от техния вид, характер и времетраене /увреда на лява подбедрица, изразяваща се в множествени счупвания на закрито. Извършени оперативни процедури с голям обем и сложност на таза и долния крайник - извършена операция, изразяваща се в открито наместване на фрактурата с вътрешна фиксация, тибия и фабула и поставяне на интермедуларен пирон и два броя застопоряващи винт в проксималната част. /, и като взе предвид обичайно присъждащите обезщетения в аналогични случаи, съдът приема, че следва да уважи предявения иск за сумата от 30 000 лева. Нанесените телесни увреди и преживеният стрес от ищеца, вследствие ПТП – то, се установяват и от заключенията на назначените по делото съдебномедицинска експертиза и съдебно психолого-психиатрична експертиза, които съдът кредитира като пълни, ясни, съответни на свидетелските показания и на представените по делото медицински документи. Определяне на по – нисък размер на обезщетението, съдът намира за несправедливо, предвид преживените от ищеца болки и страдания вследствие телесната увреда и установената по делото продължителност на лечението - няколко месеца / 6-8 месеца съгласно СМЕ/, продължителния период в който ищецът не е могъл съм да се обслужва, а се е налагало да бъде обслужван от неговите близки. При определяне на този размер на обезщетението съдът взе предвид и факта, че повече от година ищецът не могъл да полага труд по обичайното за него преди ПТП занятие. Тези изводи на съда се подкрепят както от изготвеното заключение на вещото лице по изслушаната СМЕ, така и от разпитаните свидетели, които твърдят, че ищеца е имал нужда от помощ за ежедневния си тоалет. За да определи този размер на обезщетението съдът взе предвид и заключението на комплексната съдебно психологическа и психиатрична експертиза /КСППЕ/, според което физическите травми към момента на деликта са отключили Остра реакция на стрес, към която лицето изгражда защита и адаптационна реакция.

За да не приеме за недоказан иска в останалата му част съдът взе предвид заключението на вещото лице по изслушаната СМЕ, според което „Не са налице усложнения след претърпяната травма и уврежданията подлежат на пълно възстановяване.“ В подкрепа на този извод е и заключението на КСППЕ, че към момента на освидетелстването не се установяват признаци на психично разстройство, което да налага медикаментозно лечение. Телесните увреди не са категоризирани като вид психично разстройство.

Предявения иск за заплащане на имуществени вреди, причинени като пряка и непосредствена последица от непозволеното увреждане е основателен и доказан и като такъв следва да бъде уважен до размера от 1490.00лева, за който се събраха писмени доказателства/фактура №0000118273/27.07.2021г от МБАЛ „Христо Ботев“ АД – гр. Враца/ и според вещото лице по допуснатата СМЕ същите са извършени в пряка връзка с лечението

на последиците от деликта.

С оглед основателността на главния иск следва да бъде разгледани и акцесорните претенции за присъждане на законна лихва върху определеното обезщетение, считано от 19.08.2021г. - датата на уведомяване с извънсъдебната претенция чл.429, ал.3 КЗ до окончателното ѝ изплащане и за присъждане на законна лихва върху сумата, считано от датата на която изтича 15 работни дни съгласно чл.497, ал.1, т.1 КЗ - 10.09.2021г. до окончателното ѝ изплащане, както и направените разноси по делото.

Неоснователно е възражението на ответника, че лихви не се дължат, тъй като ищеца не е представил данни за банкова сметка на която да му бъде изплатено обезщетението. Съгласно трайната практика на ВКС непосочването на банкова сметка от увреденото лице като кредитор възпрепятства единствено изплащането на застрахователното обезщетение и то в хипотезата, когато е определено по размер от застрахователя или с влязло в сила съдебно решение. Когато произнасянето по застрахователната претенция по чл.498, ал.1 КЗ е отказ на застрахователя да заплати обезщетение, мотивирано с недължимост или недоказаност на същото по основание или размер, въпреки представянето на изисканите от застрахователя по реда на чл. 106 , ал.3 КЗ доказателства или в хипотезата на неизискани от застрахователя доказателства по реда и условията на чл. 106 , ал.3 КЗ неизпълнението на длъжника не е поради непосочване на банкова сметка от увреденото лице. В този случай не е налице причинна връзка между неизпълнение на задължението за посочване ѝ и неизплащането на застрахователното обезщетение. Забава на кредитора по чл. 380 ал.3 КЗ е налице само, ако неплащането обезщетението се дължи на единствено и само на непосочване от увредения на банкова сметка. Когато длъжникът отказва изпълнение, защото счита същото за недължимо, не може да се приеме, че причина за неизпълнението е неосказано съдействие от страна на кредитора, като в този случай е неоправдано за длъжника да отпаднат негативните последици на собствената му забава.

В случаите като горния ВКС приема, че „Разпоредбата на чл. 380 ал.3 КЗ не намира приложение при дължимо застрахователно обезщетение по чл. 432 КЗ, по отношение на което застрахователя е в забава по чл. 497 ал.1 КЗ, в в хипотеза на оспорване от застрахователя изцяло основателността на предявения от увреденото лице пряк иск“ Т.е. когато застрахователят е в забава по чл. 497 ал.1 КЗ като не е определил дължим размер на обезщетението и оспорва претенцията на увреденото лице, включително в съдебното производство по чл. 432 ал.1 КЗ, не налице забава на кредитора по чл. 380 ал. 3 КЗ.

Относно твърденията на ответника за нередовност на исковата молба поради непосочване от ищеца в исковата молба на банкова сметка, съдът намира следното: Изискването в исковата молба, с която е предявен иск за парично вземане, да се посочи банкова сметка чрез добавяне на нова алинея 4 към чл. 127 ГПК. Изменението на чл. 127 ГПК не е съпътствано от изменение на разпоредбата на чл. 129, ал. 2 ГПК, в която като основание за провеждане на производство по отстраняване на нередовности на исковата молба е посочено само несъответствието на молбата с изискванията за редовност, визириани в чл. 127, ал. 1 и чл. 128 ГПК. При отсъствие на изрично препращане в чл. 129, ал.

2 ГПК към чл. 127, ал. 4 ГПК, пропускът на ищеца да посочи банкова сметка не се класифицира като нередовност на исковата молба, чието неотстраняване би обусловило връщане на молбата или недопустимост на постановеното по нея съдебно решение.

Ищецът претендира присъждането на законна лихва върху претендираното обезщетение за неимуществени вреди 60 000. 00 лв., съгл. чл. 429, ал. 3 от КЗ от датата на предявяване на извънсъдебната претенция – 19.08.2021 г. до окончателното му изплащане и на основание чл. 497, ал. 1 от КЗ законна лихва върху посочената по-горе сума (главницата от 60 000. 00 лв. и лихвата по чл. 429 от КЗ) от 10.09.2021 г. - датата, следваща изтичането на срока по чл. 497, ал. 1, т. 1 от КЗ - петнадесет работни дни до окончателното им изплащане. По същият начин са формулирани претенциите за законна лихва върху обезщетението за имуществени вреди.

От така формулирания петитум и от изразеното становище може да се направи извод, че ищецът иска към обезщетението по чл. 432, ал. 1 от КЗ да се добави лихвата по чл. 429 от КЗ, като по този начин се формира главницата, върху която да се присъди обезщетението по чл. 497, ал. 1 от КЗ. Съдът не споделя тезата на ищеца. В резултат на деликта възниква облигационно отношение въз основа, на което за деликвента се поражда задължението да обезщети увреденото лице за претърпените от него вреди (чл. 45 от ЗЗД). Задължението е парично и изискуемостта му настъпва на датата на увреждането (чл. 84, ал. 3 от ЗЗД), като при забава следва да се заплати и дължимата законна лихва (чл. 86, ал. 1 от ЗЗД), предвид забавяне изпълнението на едно парично задължение. При наличие на валидно сключен застрахователен договор е налице паралелно облигационно отношение между застраховател и деликвента, което дава възможност на пострадалия алтернативно да насочи претенцията си за обезщетение към застрахователя с предявяване на иск по чл. 432 от КЗ. Налице е притезателно имуществено право на пострадалия, което е вторично спрямо правото на увредения, произтичащо от деликта, поради, което застрахователят не може да дължи повече от дължимото от прекия причинител на непозволеното увреждане, а именно обезщетението за нанесената вреда и законната лихва за забава върху нея до датата на изплащането му. Приемането на обратното би означавало застрахователят да плати сума излизаща извън размера на реално дължимото обезщетение и начислената върху него лихва за забава за периода от датата на изискуемостта му до деня за погасяването му.

В чл. 429, ал. 3, изр. 2 от КЗ е въведено ограничение на дължимите лихви, които застрахователят заплаща в рамките на застрахователното обезщетение. Застрахователят заплаща само лихвите за забава, дължими от застрахования, които текат от момента на по-ранната от двете дати, а именно: датата на която застрахователят е уведомен за застрахователното събитие от застрахования на основание чл. 430, ал. 1, т. 2 от КЗ или от датата на уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие от увреденото лице или от датата на предявяване на застрахователната претенция от увредения.

В чл. 493, ал. 1, т. 5 от КЗ по отношение на задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е предвидено, че застрахователят покрива отговорността на застрахования за лихвите по чл. 429, ал. 2, т. 2 от КЗ, т. е при ограниченията на чл. 429,

ал. 3 от КЗ – само в рамките на застрахователната сума и за периода от уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие, респективно предявяване на претенция от увреденото лице.

Съгласно чл. 498 от КЗ увреденото лице, което желае да бъде обезщетено е длъжно да отправи към застрахователя писмена застрахователна претенция по реда на чл. 380 от КЗ. След предявяване на претенцията за застрахователя е предвиден срок за произнасяне по чл. 496 от КЗ, като произнасянето и неплащането в срок на застрахователно обезщетение води до изпадане на застрахователя в забава – чл. 497, ал. 1 от КЗ и съответно възможността увреденото лице да предяви иск срещу него в съда – чл. 498, ал. 3 от КЗ. Следователно при предявяване на пряк иск от увреденото лице на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ по застраховка "Гражданска отговорност", застрахователят дължи законната лихва за забава върху размера на дължимото застрахователно обезщетение от момента в който е изтекъл срока по чл. 497, ал. 1 от КЗ, тъй като вече забавата е негова, а не на деликвента. В този смисъл Решение № 128 от 04.02.2020 г. по т. д. № 2466/2018 г. на ВКС, I т. о. ТК.

В чл. 497, ал. 1 от КЗ е предвидено, че застрахователят дължи законна лихва за забава върху размера на застрахователното обезщетение, ако не го е определил и изплатил в срок, считано от по-ранната от двете дати: изтичането на срока от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, ал. 3 от КЗ /т. 1/ или изтичането на 3-месечния срок по чл. 496, ал. 1 от КЗ за произнасяне по извънсъдебната претенция, освен в случаите, когато увреденото лице не е представило доказателства, поискани от застрахователя по реда на чл. 106, ал. 3 от КЗ /т. 2/.

В конкретния случай застрахователят е уведомен за застрахователното събитие на 19.08.2020 г., когато е получил писмената претенция на ищеца и документите, с които той е разполагал. С писмото си от 31.08.2021 г., ответникът по същество е отказал да обезщети ищеца за претърпените от него вреди. Искането на застрахователя, пострадалия да представи влязъл в сила акт, доказващ виновността на водача е неизпълнимо, тъй като в рамките на срока по чл. 496, ал. 1 от КЗ е невъзможно наказателното производство да бъде финализирано. По реда на чл. 106, ал. 3 от КЗ застрахователят може да изисква доказателства, относими към основанията и размера на претенцията. Те трябва не само да са от значение за основателността и размера на претенцията, но и да е налице обективна възможност за представянето им от увреденото лице. В този смисъл Решение № 167 от 30.01.2020 г. по т. д. № 2273/2018 г. на ВКС, ТК, II т. о. Независимо, че за периода от 19.08.2021г до 10.09.2021г, включително застрахователят не е в забава по чл. 497 ал.1КЗ , за този период дължи законна лихва за забава върху присъденото обезщетение за неимуществени вреди , но на основание чл. 429 ал.3 КЗ, вр. чл. 493 ал.1 т.5 и чл.429, ал.2 т.2 КЗ, доколкото лихвите прибавени към обезщетението не надхвърлят застрахователната сума. Тези лихви застрахователят дължи не за собствената си забава, а за забавата на застрахования деликвент, с оглед функционалната обусловеност на отговорността на застрахователя от отговорността на деликвента. Съгласно чл. 429, ал.2 , т 2 КЗ , застрахователят дължи на увреденото лице лихвите за забавата по застраховка „Гражданска

отговорност“, считано от по-ранната дата на уведомяването на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие от застрахования деликвент или от увреденото лице, вкл чрез предявяване от последното на застрахователна претенция, стига лихвите да са в рамките на лимита на отговорност на застрахователя, определен от застрахователната сума. В случая, поради липса на други данни съдът приема, че застрахователят е уведомен за настъпване на застрахователното събитие на 19.08.2021г с предявяване на застрахователната претенция от ищеца, поради което за периода 19.08.2021г до 10.09.2021г ответникът дължи законна лихва за забава върху застрахователното обезщетение за неимуществени вреди на основание чл. 429 ал.3 КЗ, вр. Чл. 493 ал.1 т.5 и чл.429, ал.2 т.2 КЗ, като след тази дата застрахователят дължи законна лихва върху обезщетението за неимуществени вреди, поради собствената си забава, съгл. чл. 497, ал. 1, т. 2 от КЗ. Следователно претенцията за законна лихва, считано от 19.08.2021 г. до окончателното изплащане на дължимото обезщетение е основателна и следва да бъде уважена.

Претенцията за законната лихва върху претендираните обезщетения за вреди ведно със законната лихва по чл. 429, ал. 3 от КЗ от изтичане на петнадесетдневния срок по чл. 497, ал. 1, т. 1 от КЗ на 10.09.2021 г. до окончателното изплащане следва да бъде отхвърлена, като неоснователна. Отговорността на застрахователя е функционално обусловена и тъждествена по обем с отговорността на деликвента и заплащането на претендираната законна лихва излиза извън размера на реално дължимото обезщетение и начислената върху него лихва за забава. Уважаването на претенцията ще доведе до олихвяване на лихви (анатоцизъм), което е подчинено на специален правен режим, като съгл. чл. 10, ал. 3 от ЗЗД и става съобразно наредбите на БНБ, т. е. допустимо е само доколкото законът изрично го допуска и по ред и условия определени в нормативния акт. Уговарянето на лихва върху лихва е допустимо в отношенията между търговци – чл. 294, ал. 2 от ТЗ и в хипотезите на чл. 143, ал. 1, изр. 2 от ЗЗД и чл. 507 от ТЗ. В останалите случаи начисляването на лихва върху лихва е недопустимо съгласно действащото, както към момента на сключването на застрахователния договор, така и към този момент законодателство.

По разноските

При този изход на делото на основание чл. 78 ал.1 ПК на ищеца следва да бъдат присъдени и направените от него деловодни разноски съразмерно с уважената част от исковата претенция. Ищецът е освободен от внасянето на такси и разноски и не е извършил такива.

Видно от представеният по делото договор за правна защита и съдействие/л.8/, адвокат Н. Д. от ШАК е предоставил на ищеца безплатна адвокатска помощ и съдействие по чл.38 ал.1,т.2 от ЗА,поради което на основание чл.38,ал.2 от ЗА ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на адв.Д., претендираното минимално възнаграждение, определено по реда чл. 7 ал.2 т. 5 от Наредба №1/09.01.2004г. за минималните адвокатски възнаграждения, в редакцията на наредбата към датата на приключване на съдебното дирене – 27.10.2022г. /при интерес от 10 000лева до 100 000лева - 830лева +3 % за горницата на

10 000 лева или в случая 830 лева + 600 лева/ , както и за иска за имуществени вреди по чл. 7 ал.2 т.2 от Наредбата в размер на 334,30 лева. Общия размер на възнаграждението възлиза на 1764,30 лева.

Предвид отхвърлянето на иска в една част на ответника се дължи заплащане на разноси съразмерно на отхвърлената част от иска. Ответникът не е заявил в настоящото производство искане за присъждане на както в отговорите на ИМ, ДИМ и в с.з.

Ищецът е освободен от внасяне на д.такса и разноси при условията на чл.83 ал.2 от ГПК, поради ответникът следва да бъде осъден да заплати държавна такса по сметка на Врачански окръжен съд в размер на 1259,60 лева, както и разноси за направите разходи за експертизи съразмерно с уважената част на исковете от 75% /50% по иска за неимуществени вреди и 100% по иска за имуществени вреди/ или в размер на 750,00 лева.

Така мотивиран, Врачанският окръжен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД "ЗАД ДаллБогг:Живот и здраве"АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.София **ДА ЗАПЛАТИ** на А. Б. М., ЕГН:*****, **сумата 30 000,00 лв./**тридесет хиляди лева/, представляващо застрахователно обезщетение за неимуществени вреди, търпени в следствие на настъпило ПТП на 26.07.2021г., ведно със законната лихва на основание чл.429, ал.3 КЗ, считано от 19.08.2021г. - датата на уведомяване с извънсъдебната претенция до окончателното ѝ изплащане, **и сумата от 1490.00 лв.**, представляваща застрахователно обезщетение за имуществени вреди, представляващи реално направени разходи за лечение, ведно със законната лихва върху сумата от 1490.00 лв. на основание чл.429, ал.3 КЗ, считано от 19.08.2021г. - датата на уведомяване с извънсъдебната претенция до до окончателното ѝ изплащане.

ОТХВЪРЛЯ иска за неимуществени вреди в останалата част до пълния размер от 60 000 лева, както и за законната лихва върху присъденото обезщетение за неимуществени и имуществени вреди ведно със законната лихва по чл. 429, ал. 3 от КЗ от изтичане на петнадесетдневния срок по чл. 497, ал. 1, т. 1 от КЗ на 10.09.2021 г. до окончателното изплащане, като неоснователни.

ОСЪЖДА ЗАД "ЗАД ДаллБогг:Живот и здраве"АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.София, **ДА ЗАПЛАТИ** на адв. Д. при АК Шумен, адвокатско възнаграждение от 1764,30 лева.

ОСЪЖДА ЗАД "ЗАД ДаллБогг: Живот и здраве"АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.София, **ДА ЗАПЛАТИ по сметка на ВрОС сумата от 1259,60 лева** - държавната такса за уважената част от иска, както и **сумата от 750 лева** - разноси .

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Враца: _____